

Dames en heren,

Namens de veiligheidsdirectie heet ik u allen ook van harte welkom op deze feestelijke doch ingetogen startbijeenkomst van de Veiligheidsregio Gooi en Vechtstreek.

Vanaf deze plaats wil ik beginnen om namens de veiligheidsdirectie onze nieuwe korpschef politie Wim van Vemde welkom te heten binnen dit multidisciplinaire gezelschap. Wim we wensen jou heel veel succes in je nieuwe functie en zien uit naar een goede samenwerking.

Wie kent ze inmiddels niet de anti- terrorisme spotjes van het Rijk. Afgelopen week zag ik er weer een. Dagelijks staan 200.000 professionals klaar om op te treden bij dreiging. Je wordt er bang van als je naar het spotje kijkt. En het mag toch zeker niet zo zijn dat angst of onrust de leidraad is van de vorming van de veiligheidsregio's.

In Gooi en Vechtstreek vinden we in elk geval van niet. Wij hebben daarom een heel ander uitgangspunt gekozen nl. wederzijds **VERTROUWEN**.

Namelijk het vertrouwen van de burger in de overheid, het vertrouwen van de hulpverleners in de bestuurders én het vertrouwen van de bestuurders in de hulpverleners. Dat we er alles aan doen om crises te voorkomen en als ze er zijn, dat we ze snel onder controle krijgen.

Toen we in de jaren negentig van de vorige eeuw aan de slag gingen, hadden we drie uitgangspunten. Dat zijn in volgorde van belangrijkheid:

- het perspectief van de burger
- het perspectief van de hulpverlener en van het openbaar bestuur.

Om met de belangrijkste, de burger, te beginnen. Ons motto is: schenk vertrouwen. En niet zoals het spotje van het Rijk laten zien welke bedreigingen er in de lucht hangen en ons zo angst inboezemen.

Een gevoel van veiligheid is gebaseerd op het vertrouwen van de burgers in het vakmanschap van de hulpverleningsorganisaties én op een betrouwbare, integere en handhavende overheid.

De burger verwacht een goed geoliede machine, die professioneel reageert, optreedt en nazorg verleent als er zich een ramp of crisis voordoet. En de burger verwacht eveneens dat we in preventief opzicht maximale inspanningen verrichten.

Als je een gevoel van veiligheid weet te creëren, win je het vertrouwen van de burger. Dat maakt het vervolgens makkelijker om met ze te communiceren over de risico's, alertheid en zelfredzaamheid.

En juist deze zelfredzaamheid verliezen we vaak uit het oog. Bij rampenoefeningen oefenen vaak om zo snel mogelijk alle burgers van het rampterrein te verwijderen, want (zo is ons geleerd), zelf kunnen ze het niet en ze lopen ons alleen maar in de weg. Niets is minder waar als we kijken naar de grote incidenten van de afgelopen decennia. De meeste burgers zijn prima in staat zichzelf te redden, maar ook vaak prima eerste hulp kunnen verlenen en in de eerste uren van een ramp de hulpverleners kunnen ondersteunen.

Het tweede belangrijke perspectief, dat ik zojuist naast dat van de burgers noemde, is dat van de hulpverleners en het bestuur.

Ook hierin is vertrouwen het sleutelwoord. Maar wel in een andere context. Namelijk vertrouwen op elkaar in teamverband en op elkaars professionaliteit staan daarin centraal.

Dit kan alleen maar als men persoonlijk en zakelijk in elkaar investeert. Een belangrijke factor hierbij is regelmatig met elkaar werken, trainen, oefenen en optreden bij incidenten. Liever een keer te veel dan te weinig.

Zorg daarbij voor een optimale communicatie tussen de diverse disciplines en voor volledige transparantie. Het vergroot de persoonlijke betrokkenheid van de hulpverleners en dat is van doorslaggevende aard voor de slagkracht van de veiligheidsregio.

Verder is zoals al gezegd het belangrijk dat de hulpverleners vertrouwen hebben in de bestuurders én de bestuurders vertrouwen hebben in de hulpverleners. En bij dat laatste dient door bestuurders goed te worden gekeken naar de competenties van de leidinggevenden van de operationele diensten. Of eigenlijk het type mens. Is hij of zij gericht op samenwerking, in staat om vertrouwen te wekken, bereid om informatie te delen en bereid een goed resultaat boven alles te stellen?

Ook hier dus: de mensen centraal, niet de regels en de structuren.

Dat zijn voor ons belangrijke criteria.

Met die perspectieven voor ogen zijn we in 1995 aan de slag gegaan met het Coördinatieorgaan Hulpverlening. Jazeker, al in 1995, een ambtelijke door het bestuur vastgestelde manier van multidisciplinair samenwerken. In 2002 is daar het diensthoofdenoverleg van de KC, de RGF, de RC en later ook de coördinerend gemeentesecretaris bij gekomen. Al met al een voorloper van de huidige veiligheidsregio. We werken dus al jaren multidisciplinair en naar tevredenheid samen. Belangrijk is wel dat de verschillende disciplines op dezelfde schaal zijn georganiseerd en worden aangestuurd. Ook de brandweer en de gemeenten zijn nu bezig om zich het komende jaar op regionale schaal, conform politie en geneeskundige hulpverlening, verder te organiseren.

Niet de structuur, maar de inhoud is bij ons leidend. Op basis van deze stelregel en aan de hand van de ervaringen in het eerdere samenwerkingsverband, kiezen wij voor het doorontwikkelen van de kolommen brandweer, gemeenten, geneeskundige hulpverlening en politie, met daarnaast een nadrukkelijke verantwoordelijkheid voor de afzonderlijke directies tot samenwerking.

Deze keuze heeft natuurlijk consequenties. Namelijk de consequentie:

- om op directieniveau ten alle tijden te investeren in elkaars vertrouwen.
- om de focus te houden op de gezamenlijkheid en het multidisciplinaire.
- om alert te blijven op de processen die zich voordoen en daar elkaar tijdig over te informeren.

Het positieve gevolg van dit organisatiemodel is dat elke dienst verantwoordelijk blijft voor zijn eigen interne beleid, terwijl de afstemming en samenwerking met de andere disciplines door de directie en het aansturende veiligheidsbestuur gecontroleerd en gewaarborgd worden.

Is dit polderen in de veiligheid? Nee, absoluut niet. Dit is het creëren van draagvlak en motivatie in de eigen kolom en leidt tot begrip en inzicht voor de posities van de andere disciplines.

Laat de organisatie van de veiligheid op het juiste schaalniveau, en dat is op regionaal niveau en niet op landelijk niveau. Het heeft legio voordelen: het is herkenbaar en aanspreekbaar voor de burger, de operationele diensten kennen elkaar en weten elkaar te vinden, de democratische legimitatie is gewaarborgd en het is een niveau dat zowel de grote als de kleine belangen kan verenigen.

Wat merkt de burger nou van de veiligheidsregio? Nou over het algemeen helemaal niets. De burger merkt er pas wat van als incidenten en rampen optreden en de hulpverleners zorgen voor snelle en doeltreffende hulp en het beperkt houden van de gevolgen. Het voordeel is wel merkbaar voor het bestuur en de vier hulpdiensten. We hebben als professionals nog maar met twee besturen te maken: het Veiligheidsbestuur en het Regionaal College Politie. En dat zijn ook nog een keer dezelfde bestuurders. Daarnaast zullen we als professionals meer en planmatiger gaan samenwerken. En dat leidt weer tot een betere en snellere samenwerking waar en wanneer dat noodzakelijk is.

Ik wil naar een afronding, maar voor dat ik dat doe is het goed om eens te kijken naar de burger waar we het allemaal voor doen. Wat weet de burger nou van de veiligheidsregio? Wat verwacht de burger nou van de hulpdiensten in de veiligheidsregio? En wat verwacht de burger nou van de politiek en het bestuur in de veiligheidsregio?

Ik neem u graag mee naar een klein straatinterview in een druk winkelgebied in de regio (tonen DVD ´straat-interview´.....)

Na het zien van de beelden worden een aantal zaken wel duidelijk. Ten eerste dienen wij de burgers beter uit te leggen wat de veiligheidsregio voor hen betekent. Ten tweede moeten wij als hulpverlenende instanties gewoon goed samenwerken en dienen wij calamiteiten te voorkomen, te beperken en te bestrijden. En ten derde dient het bestuur de burgers goed te informeren over veiligheid en risico's. Kortom verwachtingen van burgers die alleen maar uitkomen als wij met z'n allen ons blijvend en met veel energie gezamenlijk inzetten.

Ik sluit af. Ik feliciteer u allen hartelijk met de start van de Veiligheidsregio Gooi en Vechtstreek. Ik wens u veel succes en wijsheid toe in de samenwerking.

Ik nodig u allen uit om onder het genot van een hapje, een drankje en jazzy klanken nog even na te praten en kennis te maken. Na afloop kunt u bij uw vertrek als aandenken van de start van de Veiligheidsregio een geheugensteuntje meenemen die gebruikt kan worden in onze samenwerking.

Ik dank u voor uw aandacht!

De tekst zoals uitgesproken kan van de gedrukte tekst afwijken.